

Mong Manh Giọt Nắng

(Viết tặng LeAnh, July-15-2010, pvs.)

Phạm Vĩnh Sơn

Em như giọt nắng mong manh Mưa đời hắt sâu trong mắt Như
chim xoải cánh cô đơn rã rời về nơi cuối trời. Bao đêm lạnh, giấc mơ hoa ngỡ
người lại mang hơi ấm. Nhưng rồi. Giọt buồn mặn, cay mắt, môi Trong em còn lấm phân vân. Biết
đường nào đi không vấp! Tin ai? nào biết tin ai? Những ngày tình yêu cuối đời. Xa
Trên
kia vài cánh chim bay cuối trời tìm nơi nương náu. Có ai hiểu người trong nỗi băn
cao giọt nắng rơi nhanh Cuối trời đàn chim bay xa.
khoảnh Thương em đáng xinh thân gầy. Ngọc ngà đôi bàn tay thon lướt trên cung
Đời vui trong lời kinh. Yêu Chúa mến thương
Rall...
đàn. Thương em tiếng ca ngọt ngào, đáng nhỏ, mà tình yêu thương ôi chan
người. A.Tempo
chúa! Trong em giờ đã phai pha Sau cuộc tình đầu qua mắt. Van
xin cùng Chúa ban ơn, phước lành đời vui ấm lòng. Trong ta chiều sẽ tan mau. Em
đường dài thêu hoa nắng. Hỡi người! Buồn nhiều, vui ít phương xa Nếu có một
Cuộc đời câu hát yêu thương
dâng Chúa trên cao.
ĐỂ HẾT
ngày sánh bước bên nhau Phút giây thân tiên! Ước mơ thật đầy. (Nếu có một) (07-2010)